

ita appellaverunt. Τα νοσήματα πάντα λύεται ἢ κατὰ ὄγκον, ἢ κατὰ κοιλίην, ἢ κατὰ κύστιν, ἢ τινὸς ἄλλης ἀρθροῦ κυρίως; ἢ δὲ τῶ ἰδρωτῶ ἰδίῃ κοινῇ ἀπάντων. HIPPOCR. de ratione victus acutor. Morbi omnes solvuntur, aut habitu corporis, aut alvo, aut vesica, aut alio viscere nobiliore; sudores autem, idea communis omnibus. Lysis ist von der Crisi unterschieden; 1) Lysis ist sanffte, Crisi hefftig 2) Lysis ist denen gelinden Tage; Fiebern eigen, Crisi hat statt bey längern und hefftigern 3) Lysis geschiehet auf einmahl Crisi nach und nach.

M.

ΜΑΔΑΡΟΣ, glaber depilis, hinc Μαδάρωσις depiles palpebræ. Das Ausfallen derer Haare am Rande derer Augenlieder, dicitur & μιλφωσις, τῶν ταρσῶν πάθος; Ἐρυθροὶ τῆτοις εἰσι οἱ ταρσοὶ, ἐκκρίτες μιλφῶ τῆ χειρῶ. AETIVS Terrab. Lib. 3. c. 2. Μαδάρωσις, ἦτοι μιλφωσις, ἀπόπτωσις ἐστὶ τῶν τῶ βλεφάρων τριχῶν. Madarosis, vel Milphosis, palpebræ pilorum defluvium est. PAVL. AEGIN. Lib. 3. cap. 22.

ΜΑΘΗΣΙΣ, Studium recte ordinatum omnis scientiæ, maxime medicinæ. Die Gelehrsamkeit: Das Wissen derer zu Ausübung jeder Kunst nöthiger Grund Regeln. Οὐ γὰρ ὑφάντης, ἢ σκοτότομος ἀγαθός, ἀνευ μαθήσεως τε καὶ ἀσκήσεως. GALEN. εισαγωγή ἢ ἰατρὸς. Non enim textor aut coriarius bonus, sine scientia & exercitio. Ἡ μάθησις ἐμφυσιωθεῖσα δεξιῶς τε καὶ ἐναλδέως τὸς καρπὸς ἐξενέγκηται: ὅποιον γὰρ τῶν ἐν τῇ γῆ φυσικῶν θεωρεῖται, τοῖον δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἢ μάθησις: Ἡ μὲν γὰρ φύσις ἡμῶν ἐποῖον ἢ χῶρη, τὰ δὲ δόγματα τῶν διδασκόντων, ὁμοῖον τὰ σπέρματα, ἢ δὲ παιδομαθίῃ, τὸ καθ' ὄρεον αὐτὰ περὶ εἰς τὴν ἀρετὴν. HIPPOCR. in Legē. Doctrina,

prægnans recte & feliciter fructus fert; qualis enim est e terra nascentium ratio, tale etiam artis medicæ descendæ studium. Natura enim nostra veluti ager, præcepta autem docentium, instar seminum, ipsa institutio est, tempestive ista ferere. Τίς δὲ ἐνπραγία ἀγαθὸν ἰατρὸν ποιεῖ: δῆλον, ὅτι ἡ μάθησις. PLATO in Protagora. Qualis actio bona bonum medicum facit? manifestum; Eruditio.

ΜΑΚΡΟΠΝΟΥΣ, æger qui per magna intervalla inspirat veluti solent dormientes aut comatosi ac apolectici, τὸ διὰ μακρῶ χρόνον γινόμενον, τῶ ἐστὶ τὸ ἀραιὸν πνεῦμα. GALENVS Lib. 3. de dyspnœa. qui cum longo temporis intervallo ducitur spiritus, id est rarus. Das lange Aussenbleiben beym Athemholen.

ΜΑΡΑΣΜΟΣ, ἀπὸ τῶ μαράναιεν, a deficcando. Siccus & extenuatus senilis corporis status, qui est Μαρασμός ἐκ γήρωσ. Marasmus ex spontaneo naturæ lapsu, ob senectutem; Μαρασμός ἐκ νέου; Extenuatio ex morbo, est status corporis, senili similis, ob febrem, quæ μαρασμῶδες, febris sicca, dicitur. GALENVS de marasmo Libro. Die Drockenheit, das Abnehmen an Kräfften, der Verfall des Körpers von hohen Alter oder von zehrenden Fiebern. Τῶ ὄντι, μαρασμός ἀπώλειά τις παντελῆς τῆς ἐν τοῖς σκελετοῖς ὑγρότητος, καὶ ἀνιάτος ἐστίν. Tabes quam Græci vocant marasimum, re vera humiditatis quæ in solidis partibus subsistit, absolutus existit interitus, & nullam medicinam recipit. TRALL. Lib. 12. cap. 5. circa fin. Εἰ δ' ἀναλίσκεσθαι μέλει ἢ ὑσιώδης ὑγρότης ἐν ἡμῖν, μαρασμῶδες ὁ τοιοῦτος πυρετός προσαγορεύεται ἀπλῶς· εἰ δ' ἀναλωθῆτε τελείως, ἢ περιφρυγῆ, τμηκαῦτα συνίσταται μαρασμός, ὅθεν ὁ μὲν ἐκτικὸς ἢ πάνυ δυσίατος, ὁ δὲ περιφρυ-

Φρυγῆς, ἀνίατ. Quod si humiditas substantialis in nobis consumatur, hujusmodi febris, a marcore, Græcis absolute marasmodes appellatur: sin autem in totum consumpta fuerit aut torrefacta, tunc marasmus constituitur. Unde hecetica quidem non adeo difficilem curationem recipit, torrida autem ac marcida, nullam. TRALL. lib. 12. cap. 4. Τὸ δὲ ἀκριβὲς τῆς συμπληρώσεως, ἐν τῶν τὴν σερραὶν εἶσιν αὐτὴν τῶν ὁμοιομερῶν γενέσθαι ζηροτέραν. ὅτε καὶ καλεῖται μαρασμώδης πυρετός. Exactum autem ejus complementum in hoc est, si ipsa solida simularium partium essentia licior facta est: unde & tabida febris vocatur. AET, Lib. 5. cap. 92.

ΜΑΡΜΑΡΥΓΑΙ, Splendores ob oculos. Hos describit ARETAEVS. Κύκλω μαρμαρυγαὶ πορφυραίων ἢ μελάνων ἢ πάντων ὁμῶς συμμεμιγμένων, αἰσ δοκεῖν τὸν ἐν ἕραν ὡτεταυόσθαι ἴσην. Oculis obverfantes, in orbem, splendores purpurei aut nigri aut omnes simul permixti, ut in caelo iris extensa esse videatur. GALEN. causas reddit varias, τὰ δ' ὄμματα μαρμαρυγώδη γίνονται διὰ τὴν ἀπὸ τῆς γαστρὸς ἀποθυμίαςιν, καὶ διὰ πλῆθος αἵματος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένη. Oculi fulgentes fiunt, & ob ortos ex ventriculo vapores, & propter plenitudinem sanguinis ad caput delati. Sunt etiam splendores symptomatum imminentium signa, uti delirii, apud ARETAEVM l. c. Ὅμματα μαρμαρυγώδεα ἢ διὰ αἰμορρογίαν, κρίσιμα, ἢ παραφροσύνην ἐφεδρεύουσι, vibrante colore splendentes oculi aut hæmorrhagiam indicant, aut insidiose subinnuunt delirium: Das Blitzen und Strahlen vor denen Augen von Vollblütigkeit oder in Siebern.

ΜΑΣΤΟΙ, Mammæ mulieris, variis obnoxia morbis. Vide Γάλα, κάρκινος. Cancer mammarum, ἀνάβρωσις μαστῶν, μετὰ κακοηθείας. Erofio mammarum maligna. Der Krebs an der Brust.

ΜΕΓΑΛΗ νόσος, Magnus morbus κατ' ἐξοχὴν epilepsia dicta est. Vid. Ηράκλειος νόσος: Επιληψία.

ΜΕΓΑΛΟΣΠΛΑΓΧΝΟΙ, Quibus ampla sunt viscera. In bono sensu accipit ΠΑΥΛΟΣ Lib. 1. 96. qui μεγαλοσπλάγχχνος τὸς εὐπαθῆ τὰ σπλάγχχνα ἔχοντας, appellat. Ampla viscerera, si qui habent, ferendis morbis sunt commodiores. Morbosum illud esse, volunt reliqui. HIPPOCR. ventricosos & tumidos toto abdomine homines intelligit, certe in illo loco μελίκερτον τὸ ἐπίπαν μὲν τῶς πικροχόλοισι καὶ μεγαλοσπλάγχχνωσιν ἤσπον ἐπιτήδειον, ἢ τοῖσι μὴ τοῖστοις. Mulla, magna quidem ex parte biliosis, & ad viscera tumidis, minus, quam non ejusmodi, est idonea: Sed GALEN. vult intelligi, ἐχ' εἰς φύσει μεγάλα σπλάγχχνα εἶσι, αἰδ' εἰς κατὰ τι πάθος εἰς ὄγκον ἤρθη, σκιερόμενα, καὶ φλεγμαίνοντα, καὶ ἰδισκόμενα: Non, quibus, natura, magna essent viscera, sed quibus, ob aliquem morbum, in tumorem elata sint, scirrhc, inflammatione, aut œdemate affecta. Comm. 3. in Lib. HIPPOCR. de ratione victus acutorum. Dicke, starcke Leute, deren Eingeweyde geräumig sind, oder solche, welche aufgetriebene und verhärtete Viscera des Unterleibes haben.

ΜΕΘΟΔΟΣ, Methodus, die Art und Weise, eine Sache nach Regeln der Kunst zu verrichten. HIPPOCRATI Lib. 6. Epid. Sect. 3. Aphor. 26. Ὅδος καὶ τῶν ὀρθῶς ἐχόντων δοκιμασία, καὶ τῶν μὴ ἐχόντων.

ἐχόντων ἐλεγχος. Via & ratio omnis, in arte expercenda: Via, qua ea, quæ recte fiunt, comprobamus, ea autem, quæ non ita fiunt, confutamus. Ὀικονομία περὶ τὸν νοσέοντα. Recta ægros regendi ratio. HIPPOCR. Epid. Lib. 6. Sect. 2. 33. Ἡ ἐπὶ ταῖς λύσεις ἐδός. GALEN. Meth. Med. L. 9. Via ad Curationes.

ΜΕΛΑΙΝΑ, Morbus niger, ita dictus, quod vomitu res nigræ rejiciantur, & similes ano secedant. Ita enim GALEN. vult, de atra Bile Libro. Μέλαιναν ἐμέει διον τρύγα Bilem atram vomit tanquam facem. Vomitus niger HIPPOCR. vulgo, farus morbus. GALEN. in Exegesi ita habet: Μέλαινα, λέγεται δὲ καὶ ἡ νόσος ἕως, ἀπὸ μελάνης χολῆς συζαμένη. Niger morbus, dicitur autem ita ille, qui ab atra bile consistit. Μέλαινα νόσος. Μέλαινα ἐμέει διον τρύγα ὅτε μὲν αἷμα, ὅτε δὲ, ὅτιαι ὄνον τὸν δεύτερον, ὅτε δὲ, ὅτιαι πολύπε, θόλον, ὅτε δὲ ὄριμν, ὅτιαι ὄξος, ὅτε δὲ σιαλὸν καὶ λάπην, ὅτε δὲ χολὴν χλωρὴν: καὶ τὰ πνευρά ἔχει ὄδνη, καὶ πυρετὸς ἐληχρὸς, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀλγεία, καὶ τὰ σκέλεα βαρέα, καὶ ἡ χροὴ μέλαινα. HIPPOCR. de Morb. L. 2. Morbus niger. Atram bilem vomit, veluti facem, mox velut sanguinem, mox velut vinum secundarium, mox velut polypi atramentum, nonnunquam acidum, uti acetum, interdum salivam aut pituitam tenuem, interdum bilem subviridem: latera dolor occupat, febrisque levis adest, dolorque capitis, crura gravantur, & color nigricat. Μελάνων διαχώρησις, μέλαινα ὑποχωρέοντα, μελάνων διόδος, legitur passim in Prorrh. veluti malum signum in febribus acutis; secessus nigrarum fecum, nigra, alvo exeuntia, nigrorum dejectio. Ὀκίσσιον, ἐκ νεσημάτων, ὄξων ἢ ἐκ πολυχρονίων, ἢ ἐκ τρε-

μάτων, ἢ ἀλλως, πῶς λεπτυνομένοις, χολὴ μέλαινα ἢ ἐκτὸν αἷμα μέλαν ἐπέλθη, τῇ ὑπεραίῃ ἀποδιήκασσι. HIPPOCR. Aph. Sect. 4. κγ. Quibus, ob morbos acutos, aut diuturnos, aut vulnera, aut alio modo, extenuatis, nigra bilis aut qualiscunque sanguis niger supervenit, postridie moriuntur. Die schwarze Krankheit des Hippocratis, bestehend in dem Erbrechen einer schwarzen gallischen Dintenfarbigen Materie, dergleichen auch durch den Stuhlgang abgeheth: Eine gefährliche Krankheit an und vor sich selbst. In Siebern ein bedenklicher Zufall.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ, Morbum in genere omnem ex atra bile ortum significat. HIPPOCR. vertente CELSO. Lib. 2. c. 1. Speciatim, deliria cum tristitia & metu, μελαγχολία ἐστὶ πάθος ἐλάπτου τὴν γνώμην μετὰ δυθυμίας ἰχυραῖς καὶ ἀποσφοφῆς τῶν φιλτάτων γιγνόμενον ἀνευ τῆ πυρετῆ: τισὶ δὲ αὐτῶν καὶ χολὴ προσγινόμενη πολλὴ μέλαινα ἐλάπτει σάμαχον, ὥστε καὶ αἰπεμεῖσθαι. Autor Defin. GALEN. Melancholia est affectus, lædens rationem, cum tristitia magna & odio erga amicos, factus sine febre. Quibusdam tamen & bilis redundans multa nigra lædit ventriculum, ut etiam accedat vomitus. Ad sunt etiam alia symptomata: dolores: μελαγχολικὰ ἀλγῆματα ἐντε τῶ νότω καὶ τῶ στήθε. HIPPOCR. Prorrh. Libr. 2. Saepe est symptoma in aliis morbi, maxime hepaticis, uti color icteritius docet. Ita ARETAEVS de morbis chronicis L. I. c. 5. Συντρέπεται δὲ καὶ τῆ σκίνεος ἐς πονηρὸν ἢ ἕξις, χροὴ μελάγχλωρος, ἢν μὴ διεξίη κάτω ἢ χολὴ, αἰκῶ ἀναχέηται ἐν τῶ αἵματι εἰς τὸ πᾶν. Convertitur autem & corporis, in malum, habitus, color fit ex nigro pallidus, nisi deorsum exeat bilis, sed infun-

infundatur cum sanguine in totum corpus: Speciatim est: Tristitia & delipentia tristis, ab effusa bile, μελαγχολία ἐστὶ πάθος βλάβη τὴν γνώμην, μετὰ δυσθυμίας. Autor definit. GALEN. Quod HIPPOCRATI est, μελαγχολικῶς ἐξιστασθαι, in Prorrheticis, θορυβώδεις ὕπνοι καὶ φοβερὰ ἐνύπνια. ἀθυμία τε καὶ φόβος καὶ λύπαι ἐξ ἕδαμίας ἀξιολόγῃς αἰτίας, τῆ μελαγχολικῆ χυμῶ μάλλον ταῦτα, τεκμήρια. Somnus inquietus, insomnia turbulenta, pavores, timores, tristitiæ, ob nullam sufficientem causam, melancholici humoris signa. ACTVAR. de spirit. anim. Alle Kranckheiten von der ins Blut ergossenen Galle, insonderheit aber die Melancholie oder Diefssinnigkeit. Ejusmodi ægroti non sæviunt, sed pavent: αἱ μετὰ σιγῆς ἀθυμία καὶ ἀπανθρωπία: HIPPOCR. in Epistola ad Philopoemenem: Taciturni sunt & solitarii: σιγηροῖτε καὶ ἐνίοτε εἰσὶ, καὶ μονηρέες καὶ Φιλήρημοι. HIPPOCR. ibid. taciturni aliquando sunt & solitarii, deserti quærentes loca. Accedunt huic morbo phantasmata & falsæ rerum imagines. Περὶ τῶν δευμάτων ὅποσα φοβεῦνται οἱ ἀνθρώποι ἰσχυρῶς, ὥστε παραφρονέειν καὶ ἑρᾶν δοκέειν δαίμονας ἐφ' ἑαυτῶν δυσμενέας, ἐκότε μὲν νυκτός, ἐκότε δὲ ἡμέρας, ἐκότε δὲ ἀμφοτέρησιν τῆσιν ὥρησιν. HIPPOCR. de morb. virg. Terroribus valde percelluntur homines, ut desipiant, & videre putent dæmonas sibi irascentes, quandoque nocte, quandoque die, quandoque utroque tempore. Melancholia a causa uteri. Hanc describit HIPPOCRATES, de morbis virginum Libro: Ἄνδρες παρθένοι, ὁκόσησιν ὥρη γάμος, παρανθρέμενα τῆτο (τὰ δέματα) μάλλον πάσχειν, ἅμα τῇ καθόδῳ τῶν ἐπιμηνίων, ὑπερον γὰρ τὸ αἷμα συλλάβεται ἐς τὰς μήτρας καὶ ἀναίσσει ὑπὸ πλήθεος ἐς τὴν καρδίαν, ἐμω-

ρῶθη ἡ καρδία, εἶτα ἐκ τῆς μαρῶτεως νάρκη, εἶτα ἐκ τῆς νάρκης παράνοια ἐλαβεν, ἐκότε δὲ ἀνευ Φαντασμάτων ἡδονὴ τις, ἀφ' ἧς ἐρᾶ τῆ θανάτου, ὡσπερ τινὲς ἀγαθῶ: Τῶν δὲ ἡδρωμένων γυναικῶν αἱ τῆσιν μάλλον ταῦτα πάσχει. HIPPOCRATES de morbis virginum Libro. Virgines, quibus nuptiarum tempus instat, (quæ nubiles sunt) si marito non jungantur, illud (ut pavidæ sint) magis patiuntur, prope mensium apparitionem. Tandem enim his sanguis in utero sistitur & sursum versus cor restagnat, hinc stupet cor, ex stupore languor, ex languore desipientia illas invadit. Aliquando, sine imaginatione, falsa voluptas illis est, qua mortem, tanquam aliquod bonum, desiderant; Ex sceminis marito junctis illæ, quæ steriles, hoc magis patiuntur. Mutæ Melancholice; ein Zufall der Vollblütigkeit bey Jungfrauen und unfruchtbaren jungen Weibern. Eleganter exponit omnia & recte ordinat PAVLVS: Ἡ μὲν μελαγχολία παραφροσύνη τις ἐστὶ ἀνευ πυρετῶ ἐπὶ μελαγχολικῶ μάλλον χυμῶ, κατελιφῶτι τὴν διάνοιαν, ποτὲ μὲν αὐτῆ προδοπαθόντος τῆ ἐμφάλας, ποτὲ δὲ τῆ ὅλα συμβαλλομένη σωματος, καὶ τρίτον δὲ μελαγχολίας αἶδος ἐστὶν, ἢ φουσῶδες τε καὶ ὑποχονδριακὸν καλῶσιν; σημεῖα δὲ κοινὰ μὲν ἀπάντων, ἢ δὲ φόβος καὶ ἡ δυσθυμία, καὶ ἡ μισανθρωπία, καὶ τὸ δοκέειν, τῆς μὲν ζῶα τινὰ εἶναι ἄλογα, καὶ μιμῆσθαι τὰς φωνὰς αὐτῶν, τῆς δὲ σκένῃ ἐστράκινα, καὶ φοβεῖσθαι τὸ καταγῆναι, καὶ τῆς μὲν ἐπιθυμῆν τῆ θανάτου, τῆς δὲ αὐφοβεῖσθαι τὸ ἀποθανεῖν, καὶ τῆς μὲν αἰετῶν γελᾶν, τῆς δὲ κλαίειν; τινὲς δὲ καὶ δοκέειν ὑπὸ τινῶν μειζόνων ἐφορμασθαι δαιμόνων, καὶ προλέγειν τὰ ἐσόμενα, καθάπερ ἐνθεάζοντες, ἢ καὶ ἐνθεαστικῶς ἰδίως ὀνομάζουσιν; ἰδία δὲ σημεῖα τῶν μὲν διὰ συμπαθείαν

θείαν ὅλα τῆ σώματος μελαγχολικῶν, τὸ δὲ κάτιχον τῆ σώματος, καὶ μέλαν, καὶ δασύ, καὶ τὸ ὅλον μελαγχολικόν, ἢ φύσει, ἢ ἐκ ἐπικτητέ, διὰ τινος φροντίδας, ἢ ἀγρευπνίας, ἢ μοχθηρῶν σιτίων προσφορᾶς, ἢ ἐπίσχεσιν αἰμορροϊδῶν ἢ καταμηνίων; τὰς δὲ διὰ ὑποχόνδρια μελαγχολικὰς ἀπειρία δὲ δηλῶσι, καὶ ὄξυρεγμία, καὶ καῦμα, καὶ βάρος αὐτῶν, καὶ τὸ ἀνασπᾶσθαι τὸ ὑποχόνδριον. PAVLVS AEGINETA Libr. 3. id. Melancholia desipientia quædam est sine febre, a melancholico seu atrabiliario humore, invadente mentem, aliquando ipso cerebro primum affecto, aliquando autem toto consentiente corpore. Tertia melancholiæ species est, quam flatuosam & hypochondriacam vocant. Signa communia omnibus, timor & tædium, & odium societatis, ut putent quidam, se animalia esse irrationalia, & voces eorum imitentur, alii se fictilia vasa esse putent frangique vereantur, alii moerem in votis habent, alii timent, alii semper rident, alii plorant, quidam se a magnis quibusdam dæmonibus exagitari credunt, & vaticinantur veluti numine afflati, quos propterea etiam Enthæsticos appellant. Propria signa eorum, qui per consensum cum toto corpore desipiunt, sunt, corporis tenuitas, nigredo & durities, sive natura, sive ex acquisitione, ob curas, vigiliis, male nutrientium ciborum oblationes, retentionem hæmorrhoidum & mensium: Illos autem, qui ex hypochondriorum vitio melancholici sunt, manifestant ructus acidi, coctionis defectus, ardor & gravitas ipsorum hypochondriorum & illorum retrotractio.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΕΙΝ, θεραπεύειν. Curare, idem est ac sanare; hinc μελεδική cura, ἐπιμέλεια. GALENO in Exegesi. Lebenstr. Griech. L. Deutsch. Wörterb.

Φροντίς, sollicitudo HESYCHIO. Quia negotium illud arduum est, magnaque cum providentia & expedite gerendum, καὶ τὴν μελέτην προσέχειν ἐν τάχει. Curationem itatim adhibere oportet. Hinc etiam μελέτη cura. HIPPOCR. L. I. de morbis mulierum. Καὶ δὲ τὴν μελέτην ἀτρεκέως ποιέσθαι. Oportet curam exquisite fieri: Προσέχειν τῇ μελέτῃ. Animadvertendum est in cura, ibid. Non tamen una ejusdem morbi in omnibus est curatio. GALEN. Comm. in Libr. Hipp. de fractur. Μελέται μελετῶν μέγα διαφέρουσιν, καὶ φύσεις φύσεων, τῶν σωμάτων εἰς εὐφορίην. Curationes a curationibus, & naturæ a naturis, discrepant valde, ut corporibus bene sit. Curiren, heilen.

ΜΕΛΙΚΗΡΙΣ, Meliceris. Ἀδερῶματα καὶ σεατώματα, καὶ μελικηρίδας, ὅσα τε ἄλλα τοιαῦτα, τινὲς μὲν ἐν τοῖς ἀποστήματι τίθενται, τινὲς δ' εἰς ἕτερον γένος; εὐδηλον δὲ καὶ ἡ τῶν φύσις ἐκ τῶν ὀνομάτων, ἀδέρω μὲν γὰρ τι παραπλήσιον ἐν τοῖς ἀδερῶμασιν εὐρίσκειται μέλιτι δὲ, ἐν τοῖς μελικήρισι, σεάτι δὲ, ἐν τοῖς σεατώμασιν. Ὡς τὸ πολὺ δὲ χιτῶν τις ὑμενώδης ἅπαντα τὰ τοιαῦτα περιέχει. Atheromata & steatomata, & meliceridas alii quidem inter abscessus reponunt, alii vero ad aliud genus referunt. Patet autem & naturā horum ex ipsis nominibus. Pulticulæ enim aliquid simile in ipsis Atheromatibus invenitur, melli vero, in ipsis meliceridibus, sevo autem, in ipsis steatomatibus. Ut plurimum vero tunica quædam membranosa omnia hæc continet. GALEN. de tum. præter. nat. cap. 5. Beutelgeschwulsten.

ΜΕΝΤΑΓΡΑ. Ἄγριος λειχὴν. AETIO Tetrabibl. 2. Libr. 4. c. 16. Mentagra, impetigo fera. Vide Λειχὴν. Ita PLI-

NIVS Lib. 26. c. 1. Lichenes, novus & gravissimus morbus, a mento oritur, mentagram appellavere, occupantem in multis totos utique vultus, oculis tantum immunibus, descendentem vero in collum pectusque ac manus, scedo cutis fuffure. Ausschlag an dem Rinn.

METABALLAEIN. Sese in aliud aliquid convertere: Aliquando idem est ac μεταπίπτειν, ex uno morbo in alium converti. Πυρέττοντες μεταβάλλουσι, ποτέ τὸν τριταῖον εἰς ἡμιτεριταῖον. GALEN. περὶ τύπων. Febrientes transmutant, quandoque tertianam in semitertianam. Δεῖ ἐπισιπέτεσθαι τὰς μεταβολὰς, ἐξ ὧν εἰς οἷα γίνεταί. GALEN. L. 2. de temporibus. Inspiciendæ sunt conversiones morborum, ex quibus, in quos fiant. Μεταβολὴ ἐστὶν ἀλλαγὴ τῆς νόσου. Variat, ratione 1) exitus. Ἄν ἐν ταῖς νόσοις μεταβολὴ ἢ ἐξ αἵφνης εἰς ὑγίαν μεταπίπτουσι, ἢ ἐξ αἵφνης ἀποκτείνουσι, ἢ κατὰ βραχὺ τῶν ἐκείνων, ἢ μικτῶς, γίνεταί. GALEN. de Crisib. Lib. 3. Mutationes in morbis aut derepente in sanitatem transeunt, aut sensim alterutrum efficiunt, aut mixtim. 2) Respectu causarum. Μεταβολὴ χυμῶν κατὰ ποιότητα, ποτέ μὲν ἐπὶ τὸ σηπεδονώδες, ὅταν, ὡς ἐν νεκρῷ σώματι, μηδὲν εἰς τὴν πέψιν αὐτῶν ἢ φύσιν ὑπὸ ἀερώσεως ἐνεργῆ, ποτέ δὲ, ἐκείνης ἰσχυρότητος, εἰς πύον ἢ μεταβολὴ γίνεταί. GALEN. ὑπομν. αἰ. εἰς Ἱπποκράτη τὸ προγνωστικόν. Mutatio humorum secundum qualitatem, mox in putridum fit, ubi, veluti in mortuo corpore, nihil ad coctionem eorum, natura, ob infirmitatem, confert, aliquando autem, illa valente, in pus conversio fit. 3) Consideratione symptomatum & signorum. Ὅμοιόν ἐστιν ὅτι τῶν σώματι μεταβολὴ, καὶ τὸ σῶμα καταψύχεται, καὶ πάλιν θερ-

μαίνεταί, ἢ χροῖμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου μεταβάλλει, μήκος νέτε σημαίνει. HIPPOCR. 7. 60. Ubi in toto corpore mutationes, ut corpus perfrigeretur & rursus calefiat, aut color alius ex alio permute- tur, longitudinem morbi significat.

METAPITTEIN, Translabi. De morbis dicitur in alios conversis. Hinc μετάπτωσης morbi, maxime febris, in aliam conversio. Μεταπίπτειν εἰς ἕτερον τι γένος τῶν νόσων. GALEN. Meth. Med. L. 9. In aliud genus morborum translabi. Ἐφήμεροι μεταπίπτουσι εἰς τὰς πολυήμερας. GALEN. Θεραπ. μεθόδ. α. η. Unius diei febres mutantur in febres plurium dierum. Fit illud tunc maxime, si prior morbus negligentius habitus, & evacuationes solemnes oppressæ, alioque modo corruptæ, fuerunt. Die Verwandlung einer Krankheit in die andere, wenn die erste in ihrem Lauffe gestöhret worden, also entstehen hitzige aus Wechsel-Fiebern. Διαμενέσης τῆς αἰτίας, αὐδὲς ἕτερον ἀναγκαῖον ἀνάπτεισθαι, καὶ πολλάκις γε χαλεπότερον τὰ πρόσθεν. GALEN. Meth. med. Libr. 9. Manente causâ, iterum alteram necesse est accendi & sæpe difficiliorē priore. Ὅσα ἡμέρησιν κριθέντα (νοσήματα) ταῦτα ἐν μεταπτώσεως ὄξεια. GALENVS Comm. 2. in Aphor. Hipp. Qui ex semisse judicantur, morbi, per conversionem fiunt acuti. Μετάπτωσης ἐν ταῖς ἐλλειπέσι κρίσει γίνεταί τῶν ὄξειων νοσημάτων, ἢ εἰς ταῦτα μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν χρονίων ἐνια, καὶ μάλιστα εἰς μαρασμὸν, καὶ τεταρταῖον καὶ φθόνην, καὶ ὑδρωπᾶς. GALEN. Comm. 1. in Hippocr. Progn. Conversio fit, deficientibus crisis, acutorum morborum, non in consimiles tantum, sed etiam in quosdam chronicos, maxime autem in marcorem & quartanam & phthisin & hydrophas.

Νέσοι εκ μεταπτώσεως ες χρόνα μῆκος ἐκτεινομένη. GALEN. Comm. 3. in Hipp. Prognost. Morbi, ex conversione, diuturni. Τὰ μὲν ἀπλῶς καὶ πρώτως ἐστὶν ὀξεία, τὰ δὲ εκ μεταπτώσεως γίνονται. GALEN. in HIPPOCR. Progn. Comm. 1. Febres vel simpliciter & primævæ sunt acutæ, vel per translapsum fiunt. Ἡ μετάστας ἐτέρων ἴσχει ἀρχὴν παροξυσμῶν καὶ πόνων, ὡς δᾶσθαι πάλιν ἄλλο χρόνα πρὸς τὴν πέψιν τῆ τέπε τῆ σώματος, εἰς ἐν ἡ μετάστας ἐγένετο. GALENVS Com. 4. in Hipp. de diæta acut. Translatio materiæ morbificæ de parte ad partem, exacerbationum aliarum est primordium, ut opus sit novo tempore ad coctionem in illo loco corporis, ad quem translatio facta est.

ΜΕΤΑΡΡΥΣΙΣ, Delatio causæ morbi ex parte vitali ad extrema. Ἡ μεταρρύσις ἄλλοτε κατ' ἄλλο μέρος γινόμεν. GALEN. Comm. 1. in Hipp. Prorrh. Transfluxio ex parte ad partem facta. Dicitur etiam μετάστας. Der Uebertrag der Krankheits-Materie von denen Lebens-Theilen in die duffersten Glied-massen.

ΜΙΑΦΑΙ, μιλφωσις, Palpebrarum Calvities. Vid. Μαδάρωσις. PAVLVS AEGIN. Lib. 3. 22. Das Ausfallen der Haare aus denen Augenbrauen.

ΜΙΕΟΠΥΟΝ. Quod pure mixtum est, hinc μιζόπυα ἔρα. Urinæ purulentæ. Epidem. Lib. 1. Urin mit Eyster gemischt.

ΜΥΔΡΙΑΣΙΣ, Autori Isagoges GALENI. Ὅταν ἡ κόρη τῶ μὲν χρώματι μηδὲν παραλλάττει, πλατυτέρα δ' ἡ πολλῶ τῆ κατὰ φύσιν, ὡστε ἐγγίξεν τῶ κύκλῳ τῆς ἰσχειας καὶ ἐμποδίζει τὸ βλέπειν, Quando pupilla quoad colorem equidem nihil mutatur, latior autem sit multo, eo quod secundum naturam est, ita ut

appropinquet prope ad intimum Iridis circulum & impediatur visum. PAVLVS Libr. 3. c. 22. vult visum hoc morbo vel penitus aboleri, quo tempore idem, quam, qui Amavrosis, est, morbus foret, vel ex parte, valde tamen, debilitari: ποτὲ μὲν ὀλοσχερῶς ἐμποδίζει τὸ ὄραν, ποτὲ δὲ ἐπίπολυ, καὶ τὰ ἐρώμενα αὐτοῖς πάντα δοκεῖ μικροτέρα εἶναι, aliquando omnino impedit visum, aliquando majorem partem, & visibilia his omnia videntur minora esse. Ὅταν ἡ κόρη τῶ μὲν χρώματι μηδὲν ἀλλοιότερα φαίνεται, πλατυτέρα δὲ πολλῶ τῆ κατὰ φύσιν, καὶ ποτὲ μὲν ὀλοσχερῶς ἐμποδίζει τὸ ὄραν, ποτὲ δὲ ἐπίπολυ καὶ τὰ ἐρώμενα αὐτοῖς πάντα δοκεῖ μικροτέρα εἶναι, μυδρίασις μὲν τὸ πάθος ἐστὶν, αἰτία δὲ αὐτῆ περιττωματικὴ τις ὑγρότης ἐστὶν. Cum pupilla colore quidem nihil evariar, sed multo, quam consuevit, est latior, & interim ex toto orbat lumine, interim permultum cernendi potentiam impedit, aciesque hebescit, ut omnia minora, quam sunt, videantur esse. Mydriasis quidem affectus est, causa autem ipsius, humor quidam excrementitius. PAVL. AEG. Lib. 3. cap. 22. Non multum ab hoc modo (videlicet a resolutione oculorum) distat id, quod μυδρίασιν Græci vocant. Pupilla effunditur, & dilatatur, aciesque ejus hebescit, ac pene difficillime genus id imbecillitatis eliditur. CELS. Lib. 6. cap. 6. Blüdes Gesichtes von der erweiterten Sehe im Auge.

ΜΥΚΗ, Fungus, Μύκητις, Fungosa excrementia ulcerum: ἐπιφύσεις πλαδαρά, ὡσπερ μύκητες. Excrementia lata, instar fungorum. GALENVS Libr. 1. de locis affectis, in fracturis capitis, meningæ affecta, τὸς μύκητας, fungos, enasci, scribit. Schwammigt Fleisch, welches

Φες in Schäden oder bey Bein-Brüchen, sonderlich des Hirnschädels, vorkommt.

ΜΤΑΗ, Mola. Moles informis uterum replens, & graviditatem mentiens. Η δὲ μὴλη ἕτερόν τι παρὰ ταῦτα ἔσα, ἀλλοίας δέεται διαγνώσεως, ὅγκος γὰρ τις αὐτὴ πέφυκε σαρκώδης, ἐμπλέων ταῖς μήτρας, τὴν μὲν ἀρχὴν καὶ τὴν σύστασιν τὸ πλέον ἀπὸ ἀγόνος εἰληφύα σπέρματος, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ, καθ' αὐτὴν, ἢ μήτρα τοιαῦτα συνίστησι πάθη, ἐπαύξει δὲ, κατὰ τὰ ἔμβρυα, καὶ τῷ μὲν συνήδες αἵματος ἐκείσε ἀναλισκομένα ἕδὲν τι ἐπιφαίνεται, τῷ δὲ χρόνῳ προσθήκην τε αὐτῇ καὶ ἔργον γαστρὶ ἐπάγοντος, πλάνη τις ταῖς ἀφελεσί-ρως γίνεται, κήσεως. τῷ γὰρ ἐμπλέει τῇ μήτρᾳ καὶ τινὰ ψευδῆ φαντασίαν δίδωσι κήσεως. καὶ μὲν ἐν τύχῃ βαρύνοντα ἔζηα τὴν μήτραν καὶ ἐξίεναι, πλάνης ἤδη καὶ πάθος ἀπήλλαξε τὰς ἐχάσας· ἀν' δ' ὑπερβῆ τὸν ἐνεάμηνον χρόνον, πλάνης μὲν ὡδε ἀπήλλαξεν, ἐκείτι δὲ πάθος τὴν κάμεισαν. Verum enimvero mola, quæ alius est ab iis quos recensuimus, affectus, alia quoque ratione dignoscitur. Est enim hæc tumor quidam carneus uterum implens, ut plurimum quidem consistendi initium a femine minime prolifico sumens, attamen nonnunquam sua, quoque natura, vulva ejusmodi vitiis implicatur. Augetur porro perinde ac si foetus includeretur, & quod consuetus sanguis ibi absumitur, nihil quicquam emanat. Adhæc temporis progressu incrementum tumorque ventri accedit, & simpliciores, deceptæ, se uterum gereere arbitrantur: nam, quod uterus impletur, vanam quandam imaginem exhibet, ceu prægnans sit. Quapropter, si forte onere oppressus uterus disrumpitur, & mola prolabitur, ab errore simul ac affectu vindicantur, Sin autem novem menses prætergrediuntur, error

quidem detegitur, verum a morbo non liberantur. ACT. Lib. 1. περί διαγν. παθ. cap. 56. Eadem fere & AEGINETA, qui addit, τινὰς ἰδέσθαι παρέχειν ὑπόνοιαν, id est, nonnullas aquæ intercutis afferre suspicionem Lib. 3. cap. 69. Eine falsche Schwangerschaft von Fleischgewächsen oder Wasser-Blasen, die die Höhle des Uteri anfüllen.

ΜΤΞΑ, Mucus narium, ἀποκάθαρμα, uti videtur Autori definitionum GALENI, τῷ ἐγκοφάλλῳ, ὡς τε καθίζουσα τὸ ἠγόμενον τῆς ψυχῆς μερῶς. Cerebri purgamentum, ut levamen accipiat princeps animæ pars. Ρεῦμα τῷ ἔρινος, ΡΟΙΛΥCΙ, fluxus narium. Βλέννα, κόρυζα. Destillationes serosæ narium in coryzis, quas HIPPOCRATES Libr. 1. de morbis Μύξας παχίας καὶ σαπρῆς dicit, mucus ipissus & putridus. Deinde vox ipsa omnem pituitam designat: Hinc μύξωδες πτύελα. Sputa mucosa in Coac. Prænot. Μύξωδες κοιλίᾳ. Mucosi ventres, ibid. Αἰθερίζεται πολλὰκις ἐν τοῖς ἀρθροῖς χυμὸς φλεγματοῦδης, ὃν ὀνομάζει (Ἱπποκράτης) μύξαν, ὃφ' ἂ διαβρεχόμενοι τῆς διαρθρώσεως εἰ σύνδεσμοι, χαλαρώτεροι γίνονται, καὶ διὰ τῆτο ἐξίσταται ῥαδίως τῆς κοιλότητος τὸ ἀρθρον, ἐμπίπτει δὲ πάλιν ἢ χαλεπῶς. Sæpe in articulis humor pituitosus acervatur, quem myxam appellat (Hippocrates) a quo madefacta dearticulationis ligamenta, laxiora redduntur: Atque ideo facile a cavitare articulus excidit, & rursus, non cum difficultate incidit. GALEN. in Aphor. HIPPOCR. Com. 6. Schleim der aus der Nase stießet: Ueberhaupt aller Schleim im Stuhlgang, Urin, Auswurf; Es bedeutet auch dieses Wort eine Geschwulst um die Articulos.

ΜΥΟΚΕΦΑΛΟΝ, πρόπτωσις ἐστὶ, πρόπτειν τῷ ραγσειδῶς χιτῶν, ἐν διαβρωσεως

σεως ἢ ἔξωθεν τῆ κερατοειδῆς γινόμενη. ἥτις μικρὰ μὲν ἐστὶ ὄστρα, ὡς προσεοικέναι μύϊας κεφάλῃ, μυιοκέφαλον καλεῖται· ἐπὶ πλέον δὲ ἀνυψώσα, παραπλησίως ἑαγῆ σαφυλῆς, σαφύλωμα. Proptosis est, pro-cidentia tuniculæ quæ Græcis ab uvæ acino ἑαγρειδῆς dicitur, quæ, erosa rupta-vē cornea tunicula, accidit. Ea, cum non-dum crevit, quod muscæ capiti sit similis, myiocephalon nominatur: Cum vero amplius & eousque succreverit, ut acinum uvæ repræsentet, staphyloma (quasi uvatio) dicitur. PAVL. AEGIN. Lib. 3. cap. 22. Der Ausfall der so genannten Uvea des Auges durch eine Doffnung in der Cornea, durch welche diese schwärzliche Haut hervortritt, und die Gestalt eines Fliegen-Kopfs gewinnt, woher auch die Krankheit den Nahmen hat.

ΜΥΡΜΗΚΙΑΙ, Verrucæ formicariæ. Formicationes PLINIO Lib. 30. 8. Describit CELSVS Lib. 5. c. 28. Myrmecia autem vocantur humiliora thymio durioraque, quæ radices altius exigunt, majoremque dolorem movent, infra lata, supra autem tenuia, minus sanguinis mittunt, magnitudine vix unquam lupini modum excedunt. Nascuntur ea quoque aut in palmis aut in inferioribus partibus pedum. Myrmecia latissimis radicibus inhaerent, ideoque ne excidi quidem, sine exulceratione magna, possunt. Μυρμηκία καὶ ἀκροχορδῶν ἐπανάστασις ἐστὶ τῆ δέρμα-τος, μικρὰ, τυλώδης, περιφερῆς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀλλ' ἢ μὲν μυρμηκία πλατεῖαν ἔχει τὴν βάσιν, καὶ πρὸς τὰς ἀποσφίγγεισ ὁμοίαν αἰσθησιν ἐμποιοῖ δῆγμασι μυρμηκῶν· ἢ δὲ ἀκροχορδῶν στενὴν ἔχει τὴν βάσιν, ὡς δοκεῖν ἐκκερέμασθαι, ἀκροχορδῆς ὁμοιωμένη. Myrmecia & Acrochordon (illam formicam, hanc verrucam pensilem Latini vocant) utraque cutis excre-

scientia est exigua, callosa, & plerumque figura teres: Sed formica, latiore basi, & sessilis est, ac similem mordentis formicæ sensum inducit. Verruca autem, angustiore, & pensilis est, ut, chordæ summæ similis, pendere videatur. AEG. Lib. 4. cap. 15. Siehe ἀκροχορδῶν.

ΜΥΩΠΙΑΣΙΣ, Μυωπία. Μυωπίασις ἐστὶ διάθεσις ἐν γενετῆς, δι' ἣν τὰ μὲν πλησῖα ὁρῶμεν, τὰ δὲ πόρρωθεν, ἢ ἐπὶ βραχὺ, ἢ ἐδὲ ὄλως. Myopialis, est affectio jam inde a nativitate, quæ facit, ut, quæ prope sint, intueamur: quæ vero procul, aut vix, aut ne vix quidem. GALEN. in Def. med. Μυωπία λέγονται ἐν γενετῆς, τὰ μὲν ἐγγύς βλέποντες, τὰ δὲ ἐξ ἀποστάσεως ἄχ' ὁρῶντες, ἀνίατος δὲ ἐστὶν ἡ τῆ αὐτῆ διάθεσις, ὑπὸ ἀσθενείας γινόμενη τῆ ὀπτικῆ πνεύματος. ἐναντία δὲ πάσχειν οἱ γηρῶντες τοῖς μύωσι. τὰ γὰρ ἐγγύς μὴ ὁρῶντες, τὰ πόρρω βλέπουσιν. Myopiae dicuntur (Græce, lusciosi nostris) qui hoc jam inde a nativitate habent, ut propingua quidem videant, remota vero non item. Infanabilis est hujusmodi dispositio, ut quæ ab imbecillitate spiritus visorii proveniat. Contrario modo his senes afficiuntur. Cum enim propingua non videant, procul distita assequuntur. PAVLVS AEGIN. Lib. 3. cap. 22. Die Schwäche des Gesichts, da man das Nahe deutlicher als das Ferne erkennen kan.

ΜΩΛΩΨ, Vibex, radius inflammatorius cutis in peste, similis fugillationi a scutica, etiam petechiæ ita vocantur. Μώλωπες ἐμφερεῖς τοῖς ἀπὸ κωνώπων δειγμασι, ἐν δὲ τοῖς κακότητεσι καὶ λοιμώδεσι πυρετοῖς, ἐλωδῆ αὐτὰ, γίνεται. AETIVS Lib. 1. Maculæ rubræ morsibus pulicum similes, in malignis & pestilentialibus febribus sæpe etiam in ulcuscula conversæ.

ΜΩΡΩΣΙΣ, Fatuitas, stoliditas, stupiditas, mentis læsio, qua, una cum memoria, ratio etiam perit: χωρὶς παραφροσύνης σύμπτωμα τοῖς φύσει μωροῖς ομοίως ἀποφαίνειν τὰς νοσῆντας, ὁποῖες καὶ τῶν λεγόμενων ἀπογεῖν ἐνὶς ἴσμεν γινόμενες, ὡ παθήματι παραπλήσιον μὲν ἐστίν, ἀ μὴ τ' αὐτὸν, ὅπερ ὀνομάζουσιν ἀγροίαν. GALENVS Comment. in Coac. Prænot. Hippocratis. Est symptoma sine delirio, stultis natura similes reddens aegrotos, quales etiam eorum qui præ senectute repuerascere dicuntur, quosdam factos esse, novimus, cui morbo affinis equidem sed non omnino idem, inscitia. Talis Μώρωσις illa est, quam cicutæ potus inducit, Μωρίαν ἐργάζεται τὸ κάκειον ποθὲν stultitiam inducit cicutæ epota. GALENVS in Libro: quod animi mores temperamentum corporis sequantur. τὰ μώρωσιν ἐμποιῶντα τῇ διανοίᾳ, quæ fatuitatem menti inducunt: GALENVS Comment. in Prorrh. Est etiam intellectus quædam penes extremæ senectutis homines infirmitas, hinc μώρωσιν attribuit GALENVS, de marasmo, τοῖς ἀπογεῖν λεγόμενοις, illis qui decrepitæ ætatis senes dicuntur. Dummheit, Unverstand, entweder von Krankheit oder betäubenden Giften, oder auch von hohem Alter.

N.

NAPKH, Νάρκωσις. Torpor, stupor, heberudo mentis ac sensuum. Νάρκη, θλίψις αἰσθησεώς ἐστίν. Νάρκωσις γνώμης mentis stupor. GALEN. Com. 2. in Libr. 6. Epid. Νάρκωσις κοιλίης ventris segnitie & imbecillitas in concoquendis alimentis. Libr. 6. Epid. Sect. 3. Aphor. 1. Explicat GALENVS Νάρκωσις ἢ περὶ τὸ πέπτειν τὰς τροφὰς, ἀγρωσία τῆς γαστρός. Narcosis est infirmitas ventriculi in concoquendis cibis. Est

etiam torpor totius, in summa virium prostratione & sensuum abolitione consistens, malum febrium symptoma, Νάρκωσις ἐκλύσις. HIPPOCR. Coac. Prænot. Torpidæ exsolutiones. Talis est torpor ἀπὸ τῆς θαλασσίας νάρκης, a torpedinis piscis contactu. EROTIANVS, Unempfindlichkeit, Unvermögen des Verstandes, betäubt seyn: Schwäche derer Berrichtungen eines oder des andern Theils. Die Unempfindlichkeit welche von dem Anrühren des Fisches, Torpedo oder des Krampf-Fisches, herkommt.

NATTIA, Nausea. Proprie morbus eorum, qui nave vehuntur, ut illi, ob vertiginem abominentur & vomant. Deinde significat omne ciborum tædium cum vomitione. Die Krankheit derer Schiff fahrenden, wenn sie wegen Schwindels eckeln und sich brechen. Hierauf alle Uebelkeiten des Magens mit und ohne Brechen. Nausea, a flatuositate ventriculi, ἐμφυσώμενοι τὴν γαστέρα καὶ ναυτιῶντες καὶ βραχὺν, ταῖς ἐρυγαῖς μέναις, ἐπιπεφύζομενοι. PAVLVS L. 1. 41. Ventriculo inflati, nauseabundi & parum, si ructus tantum fiunt, sublevati: Nausea cum vomitu, febrium symptoma. Ναυτία καὶ ἔμετοι μὴδὲν ἐπιπεφύζοντες, PAVLVS AEGINETA Libr. 3. cap. 43. Nausea & vomitus ægrum nihil levantes. Nausea, uti signum. Ὅταν χωρὶς τῆ προσερχθῆναι ναυτιώδης ὁ κάμνων γίνεται, πρὸδηλον εἶμα λογισασθαι, μοχθηρὰς χυμὰς ἀνιῶν τὴν γαστέρα, τινὲς δὲ σπαραττονται μὲν, ἐμῶσι δὲ ἄδεν: PAVLVS AEGINETA Lib. 7. v. 8. Quando, sine causa, ex ciborum oblationibus nauseabundus æger sit, putandum esse arbitror, morbidos succos ventriculum affligere, vomituriunt equidem, sed non vomunt. Ἐν μὲν τοῖς σύμπτωμα καὶ ὁ ἔμετος εἶναι δοκεῖ καὶ ἡ ναυτία, γίνεται δὲ ὑπὸ